

Opinia Komitetu Regionów „Bałkany zachodnie: Wzmocnienie perspektywy europejskiej”

(2009/C 76/09)

KOMITET REGIONÓW

- Uznaje obietnicę Unii Europejskiej, by zaoferować perspektywę europejską całemu regionowi Bałkanów Zachodnich za wiążącą, o ile poszczególne kraje spełnią warunki przystąpienia do UE.
- Apeluje do krajów Bałkanów Zachodnich o jak najszybsze spełnienie warunków pozwalających UE na rozluźnienie jej polityki wizowej. Obowiązek wizowy, któremu podlegają obecnie obywatele krajów Bałkanów Zachodnich utrudnia rozwój kontaktów społecznych z partnerami z państw członkowskich UE oraz spowalnia proces realizacji projektów edukacyjnych i rozwojowych. Wzywa państwa członkowskie UE do kontynuowania rozpoczętej tendencji znoszenia obowiązku wizowego wobec krajów Bałkanów Zachodnich.
- Podkreśla znaczenie zapoczątkowanych procesów decentralizacji i podziału władzy państwowej w krajach Bałkanów Zachodnich. Zwraca uwagę, że czynnik etniczny nie może być jedynym czy dominującym czynnikiem w tych procesach. W krajach wyraźnie zróżnicowanych etnicznie Komitet za ważne uznaje wzmocnienie pozycji centralnych instytucji warunkujących sprawne funkcjonowanie państwa przy jednoczesnej akceptacji niezależnych kompetencji decyzyjnych instytucji i organów regionalnych i lokalnych.
- Uważa, że ważna jest kontynuacja prac na rzecz zwiększenia niezależności sądownictwa. Należy także nadal podejmować wysiłki na rzecz zwalczania korupcji i wzmacniania zaufania obywateli do wymiaru sprawiedliwości.
- Popiera intensywną współpracę między samorządami lokalnymi i regionalnymi a partnerami w państwach członkowskich UE. Apeluje o stworzenie odpowiednich mechanizmów instytucjonalnych i finansowych umożliwiających samorządom lokalnym i regionalnym oraz ich stowarzyszeniom krajowym większy udział w transgranicznych i regionalnych projektach, łącznie z uczestnictwem w inicjatywach w ramach europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT).

Sprawozdawca: František KNAPÍK (SK/PPE), burmistrz Koszyc

Dokument źródłowy:

Komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady „Bałkany Zachodnie: wzmocnienie perspektywy europejskiej”

COM(2008) 127 wersja ostateczna

ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

A. Zalecenia ogólne

Postępy procesu integracji

1. Uznaje obietnicę Unii Europejskiej, by zaoferować perspektywę europejską całemu regionowi Bałkanów Zachodnich za wiążącą, o ile poszczególne kraje spełnią warunki przystąpienia do UE.

2. Z zadowoleniem przyjmuje postępy osiągnięte przez kraje Bałkanów Zachodnich w procesie zbliżania się do UE. Podpisanie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między UE a Republiką Serbii, jak również między UE a Bośnią i Hercegowiną jest warunkiem urzeczywistnienia się perspektywy europejskiej dla całego regionu. Dowodem na posuwanie się naprzód procesu integracji europejskiej jest także realna możliwość uzyskania przez Czarnogórę i Albanie, a następnie kolejnych krajów tego regionu, w niedalekiej przyszłości statusu krajów kandydujących, jak również pomyślny rozwój negocjacji akcesyjnych z Chorwacją.

3. Zaleca Komisji Europejskiej, by w większym stopniu wykorzystwała doświadczenia nowych państw członkowskich związane z procesem integracji i transformacji. Poglądy nowych państw członkowskich powinny stanowić wartość dodaną przy opracowywaniu polityki UE, zwłaszcza jeśli chodzi o ambicje przystąpienia krajów Bałkanów Zachodnich.

4. Apeluje do krajów Bałkanów Zachodnich o jak najszybsze spełnienie warunków pozwalających UE na rozluźnienie jej polityki wizowej. Obowiązek wizowy, któremu podlegają obecnie obywatele krajów Bałkanów Zachodnich utrudnia rozwój kontaktów społecznych z partnerami z państw członkowskich UE oraz spowalnia proces realizacji projektów edukacyjnych i rozwojowych. Wzywa państwa członkowskie UE do kontynuowania rozpoczętej tendencji znoszenia obowiązku wizowego wobec krajów Bałkanów Zachodnich.

5. Podkreśla znaczenie zapoczątkowanych procesów decentralizacji i podziału władzy państwowej w krajach Bałkanów Zachodnich. Zwraca uwagę, że czynnik etniczny nie może być jedynym czy dominującym czynnikiem w tych procesach. W krajach wyraźnie zróżnicowanych etnicznie Komitet za ważne uznaje wzmocnienie pozycji centralnych instytucji warunkujących sprawne funkcjonowanie państwa przy jednoczesnej akceptacji niezależnych kompetencji decyzyjnych instytucji i organów regionalnych i lokalnych.

6. Podkreśla, że uznanie i ochrona mniejszości narodowych jest jednym z kryteriów kopenhaskich, których spełnienie jest warunkiem wstępnym przystąpienia do Unii Europejskiej; wyraża przekonanie, że centralnym elementem praw mniejszości jest ułatwianie pokojowego współistnienia populacji różniących się pod względem rasy, języka lub religii oraz ludności stanowiącej większość, jak również zagwarantowanie zaspokajania ich szczególnych potrzeb.

7. Wzywa państwa regionu do opracowania środków na rzecz wzmocnienia udziału kobiet w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym oraz do propagowania równouprawnienia kobiet i mężczyzn. Stwierdza, że nadal mają miejsce przypadki dyskryminacji kobiet oraz przemocy domowej i dlatego wzywa poszczególne państwa do zwiększenia wysiłków na rzecz ochrony praw kobiet.

8. Proponuje wzmocnienie potencjału administracyjnego instytucji krajowych i władz lokalnych, aby jak najefektywniej wykorzystywać środki finansowe udostępnione krajom Bałkanów Zachodnich za pośrednictwem instrumentu pomocy przedakcesyjnej (IPA).

9. Uważa, że ważna jest kontynuacja prac na rzecz zwiększenia niezależności sądownictwa. Należy także nadal podejmować wysiłki na rzecz zwalczania korupcji i wzmacniania zaufania obywateli do wymiaru sprawiedliwości.

10. Wyraża ubolewanie z powodu utrzymywania się szeroko rozpowszechnionej korupcji. Utrudnia ona tworzenie przejrzystej administracji publicznej i zakłóca efektywne zarządzanie programami i środkami UE.

11. Z zadowoleniem przyjmuje działania prowadzące do utworzenia Regionalnej Szkoły Administracji Publicznej (ReSPA), która posiadałaby wszelkie kompetencje, jakie powinna mieć instytucja edukacyjna kształcąca urzędników administracji publicznej, z myślą o wzmocnieniu potencjału administracyjnego w krajach Bałkanów Zachodnich. Zaleca, by do współpracy z tą przyszłą instytucją włączyć w jak największej mierze szkoły administracji publicznej istniejące w poszczególnych krajach. Popiera także inne działania Komisji Europejskiej prowadzące do wzmocnienia potencjału administracyjnego, rozwoju instytucji oraz wdrożenia europejskiego prawodawstwa, zwłaszcza za pośrednictwem projektów partnerskich, instrumentu pomocy technicznej i wymiany informacji (TAIEX) oraz instrumentu wsparcia na rzecz poprawy sprawowania rządów i zarządzania (SIGMA).

Współpraca regionalna i rozwój współpracy transgranicznej

12. Z zadowoleniem przyjmuje pomyślne przekształcenie Paktu stabilności dla Europy Południowo-Wschodniej w Radę Współpracy Regionalnej. Uważa współpracę regionalną za jeden z warunków osiągnięcia postępów w procesie integracji krajów Bałkanów Zachodnich z Unią Europejską. Szczególną uwagę trzeba w tym kontekście zwrócić na rozwój współpracy transgranicznej, ponieważ często właśnie regiony przygraniczne były najbardziej dotknięte skutkami konfliktów zbrojnych z lat 90. ubiegłego wieku. Apeluje w związku z tym o rozwój infrastruktury transgranicznej pomiędzy poszczególnymi krajami regionu.

13. Uważa, że zacieśnienie współpracy transgranicznej pomiędzy obszarami nadmorskimi i przygranicznymi krajów Bałkanów Zachodnich a obszarami państw członkowskich UE sąsiadującymi bądź graniczącymi z nimi byłoby właściwym krokiem w kierunku wyeliminowania podziałów, uprzedzeń i nieufności wynikających ze sporów czy konfliktów, w które w przeszłości, dalszej lub bliższej, zaangażowane były kraje Bałkanów Zachodnich i kraje z nimi sąsiadujące obecnie należące do UE.

14. Z zadowoleniem przyjmuje postępy w tworzeniu strefy wolnego handlu w regionie Bałkanów Zachodnich, znanej jako CEFTA. Zaleca, by uczestniczące w tym kraje przyspieszyły procesy prowadzące do zapewnienia efektywnego funkcjonowania tej strefy w całym regionie, ponieważ regionalna strefa wolnego handlu pomoże poszczególnym krajom przygotować się do przystąpienia do jednolitego rynku UE.

15. Popiera intensywną współpracę między samorządami lokalnymi i regionalnymi a partnerami w państwach członkowskich UE. Apeluje o stworzenie odpowiednich mechanizmów instytucjonalnych i finansowych umożliwiających samorządom lokalnym i regionalnym oraz ich stowarzyszeniom krajowym większy udział w transgranicznych i regionalnych projektach, łącznie z uczestnictwem w inicjatywach w ramach europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT).

16. Zdaje sobie sprawę z faktu, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego odgrywają istotną rolę w promowaniu integracji UE i popiera tworzenie sieci między tymi organizacjami w tym regionie oraz realizację wspólnych projektów.

Rozwój samorządów lokalnych i regionalnych

17. Uważa dobre funkcjonowanie samorządów lokalnych i regionalnych za istotny czynnik wewnętrznego umocnienia poszczególnych krajów, jak i procesu zbliżania się ich do UE. Zaleca rządowi poszczególnych krajów nasilenie komunikacji z samorządami lokalnymi i regionalnymi, zajmującymi się propagowaniem idei integracji europejskiej.

18. Z zadowoleniem przyjmuje specjalny mechanizm wsparcia samorządów lokalnych i regionalnych w regionie Bałkanów Zachodnich będący elementem instrumentu pomocy przedakcesyjnej (IPA), który został przez Komisję Europejską zapowiedziany na konferencji w Brukseli w kwietniu 2008 r. Zaleca Komisji Europejskiej, by w jak największym stopniu

uprościła proces świadczenia pomocy, mając na uwadze zwłaszcza przyspieszenie i usprawnienie mechanizmów jej udzielania. Uważa za konieczne, by każdy rodzaj pomocy był nakierowany na konkretne cele oraz jednocześnie dostępny dla jak najszerzego kręgu odbiorców.

19. Jest świadomy braku równowagi — między regionami wielkomijskimi a regionami oddalonymi od ośrodków miejskich — w działaniach władz lokalnych i regionalnych mających na celu harmonijny i zrównoważony rozwój terytorialny i szerzenie idei integracji europejskiej. Za konieczne uznaje wsparcie skutecznego działania władz szczebla niższego niż krajowy na obszarach wiejskich, a zwłaszcza na obszarach różnorodnych etnicznie, gdzie zaleca poświęcenie szczególnej uwagi realizacji projektów wieloetnicznych.

20. Zdaje sobie sprawę, że władze lokalne i regionalne krajów Bałkanów Zachodnich odgrywają zasadniczą rolę w znajdowaniu właściwych rozwiązań instytucjonalnych w zakresie praw mniejszości narodowych. W związku z tym wzywa rządy tych krajów do konsultowania się z władzami lokalnymi i regionalnymi w trakcie debatowania nad nowymi normami i ramami prawnymi w zakresie praw mniejszości narodowych oraz podczas ich przyjmowania, z uwzględnieniem konwencji ramowej Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych.

21. Podkreśla znaczenie samorządów lokalnych i regionalnych w procesie pokonywania uprzedzeń i różnic między poszczególnymi grupami etnicznymi w regionie oraz zwraca uwagę na ich rolę w komunikacji pomiędzy szczeblami terytorialnymi i szczeblem rządowym poszczególnych krajów.

B. Konkretnie zalecenia dotyczące poszczególnych krajów*Chorwacja*

22. Z zadowoleniem odnotowuje znaczny postęp negocjacji akcesyjnych z Chorwacją, które stanowią dla innych krajów Bałkanów Zachodnich sygnał, że również one mają realną szansę na członkostwo w UE, jeśli spełnią niezbędne warunki. Wyraża przekonanie, że obecna niepewność co do wejścia w życie traktatu lizbońskiego po referendum w Irlandii nie ma żadnego wpływu na przebiegające obecnie negocjacje akcesyjne z Chorwacją.

23. Z zadowoleniem przyjmuje postępy osiągnięte w dziedzinie polityki regionalnej i współpracy transgranicznej oraz docenia fakt, że Chorwacja zwraca większą uwagę na rozwiązanie problemów z krajami sąsiadującymi.

24. Zauważa, że aby dokonać decydujących zmian w procesie akcesyjnym Chorwacji, kraj ten musi poczynić dalsze postępy w reformowaniu sądownictwa, zwalczaniu korupcji, gwarantowaniu praw mniejszości narodowych, w kwestii powrotu uchodźców oraz w restrukturyzacji przemysłu stocznioowego.

25. Stwierdza, że Chorwacja musi także przyspieszyć reformę administracji publicznej oraz poprawić potencjał administracyjny na szczeblu lokalnym i regionalnym.

Była Jugosłowiańska Republika Macedonii

26. Sądzi, że Była Jugosłowiańska Republika Macedonii ma potencjał poczynienia dalszych postępów w kierunku wzmocnienia stosunków z UE, o ile spełni warunki i kryteria określone przez Radę Europejską w czerwcu 2008 r.

27. Docenia wkład Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w stabilność regionu Bałkanów Zachodnich. Bierze pod uwagę decyzję jej rządu o uznaniu niepodległości Kosowa.

28. Z zadowoleniem przyjmuje utworzenie Wspólnego Komitetu Konsultacyjnego UE-Była Jugosłowiańska Republika Macedonii i zachęca do pogłębienia dialogu politycznego między władzami UE szczebla niższego niż krajowy z ich odpowiednikami w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii.

29. Odnotowuje, że kryzys polityczny w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii udało się ostatecznie rozwiązać. Zaleca, by jak najszybciej podjąć działania w celu poprawy i wzmocnienia funkcjonowania władz publicznych, aby zająć się przyczynami problematycznego przebiegu procesu wyborczego w czerwcu 2008 r. oraz aby zagwarantować, że w przyszłości wybory będą organizowane w sposób zgodny z wzorcami ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym. Podkreśla, że należy nasilić dialog polityczny między stronami obecnymi na scenie politycznej, aby wprowadzić stabilną atmosferę zgody co do realizacji reform będących warunkiem przystąpienia do UE.

30. Proponuje, by kontynuować proces decentralizacji, przy czym podstawowym kryterium przy formowaniu lokalnych czy regionalnych samorządów nie powinna być przynależność etniczna. Wzywa do utrzymania stabilności politycznej Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym poprzez podkreślenie potrzeby dialogu zamiast innych rozwiązań.

31. Popiera konstruktywną rolę Komitetu ds. Stosunków Między Grupami Etnicznymi, zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu lokalnym, jako pośrednika między poszczególnymi grupami etnicznymi a parlamentem. Wzywa także do zachowania wieloetnicznego charakteru Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, a zwłaszcza do sumiennego przestrzegania praw mniejszości.

32. Z zadowoleniem przyjmuje wznowienie negocjacji z udziałem specjalnego wysłannika ONZ Matthew Nimetza i wzywa Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii do zintensyfikowania działań na rzecz rozwiązania problemu nazwy kraju zgodnie z rezolucjami 817/93 i 845/93 Rady Bezpieczeństwa ONZ; podkreśla znaczenie dobrych stosunków sąsiedzkich dla postępów Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii na drodze do członkostwa w UE.

33. Zaleca, by kontynuować reformę administracji publicznej, włącznie z reformą podatków lokalnych, w celu zapewnienia samorządom większej niezależności przy decydowaniu o sprawach finansowych.

Albania

34. Z zadowoleniem przyjmuje podjęcie działań zmierzających do reformy administracji publicznej oraz wzmocnienia kompetencji samorządów lokalnych.

35. Podkreśla potrzebę zwiększenia poziomu wzrostu gospodarczego i wydajności gospodarki. Dobrobyt gospodarczy i zrównoważony wzrost gospodarczy są warunkiem postępów na drodze ku integracji europejskiej.

36. Podkreśla znaczenie konsensusu politycznego w odniesieniu do kwestii związanych z integracją europejską.

37. Wzywa partie polityczne do porzucenia niekonstruktywnych stanowisk na szczeblu samorządów, aby można było porozumieć się w sprawie decyzji prowadzących do rozwiązania lokalnych problemów i spełnienia potrzeb społeczności lokalnych.

38. Domaga się wdrożenia skutecznych mechanizmów prowadzących do zwalczania korupcji zarówno na szczeblu krajowym, jak i lokalnym. Wzywa jednocześnie, by odpowiednie instytucje skuteczniej angażowały się w walkę z przestępczością zorganizowaną.

39. Z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie kompetencji samorządów lokalnych w zakresie lokalnych podatków i wydatków.

40. Zaleca wzmocnienie zdecentralizowanych kompetencji samorządów lokalnych.

41. Wzywa Albanie do pełnego stosowania postanowień ramowej konwencji Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych, zwłaszcza jeśli chodzi o używanie języków mniejszościowych.

Bośnia i Hercegowina

42. Z zadowoleniem przyjmuje podpisanie porozumienia o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną i popiera zamknięcie Biura Wysokiego Przedstawiciela (OHR) oraz wzmocnienie Biura Specjalnego Przedstawiciela UE natychmiast po spełnieniu koniecznych warunków.

43. Docenia fakt, że zagadnienie ostatecznego statusu Kosowa nie miało do tej pory poważniejszych reperkusji w Bośni i Hercegowinie oraz że ogólna sytuacja polityczna i w zakresie bezpieczeństwa pozostaje spokojna.

44. Z zadowoleniem przyjmuje uchwalenie przez bośniacki parlament reformy policji z uwagi na znaczenie tej reformy dla postępów procesu integracji z UE. Jest świadomy tego, że reforma policji, w formie, w jakiej została przyjęta, stanowi kompromis osiągnięty w wyniku długich i skomplikowanych negocjacji pomiędzy wszystkimi uczestniczącymi w nich partiami. Podkreśla przy tym potrzebę przyjmowania dalszych zmian w konstytucji prowadzących do poprawy funkcjonowania instytucji państwowych i doprowadzenia do tego, by kwestia przynależności etnicznej przestała być najważniejszym czynnikiem w funkcjonowaniu społeczeństwa w Bośni i Hercegowinie. Akcentuje także znaczenie nasilenia współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla Byłej Jugosławii (ICTY).

45. Docenia przeprowadzenie demokratycznych wyborów lokalnych w październiku 2008 r. i wyraża zadowolenie, że przebiegły one bez zakłóceń. Jest świadom znaczenia demokratycznego wyboru samorządów lokalnych oraz ich roli w procesie demokratyzacji społeczeństwa w Bośni i Hercegowinie i zbliżania go do UE.

46. Popiera zwiększenie wydajności administracyjnej departamentu integracji europejskiej Rady Ministrów Bośni i Hercegowiny, jak i wydajności innych instytucji i organów zajmujących się procesem integracji europejskiej. Postępy Bośni i Hercegowiny na drodze do integracji europejskiej będą wymagać dalszych wysiłków na rzecz wdrażania reform związanych z UE.

47. Jest świadom faktu, że ogólnonarodowej debacie nad przystąpieniem do UE powinny towarzyszyć liczne dobrze ukiepunkowane projekty, w które zaangażowani byłiby przedstawiciele administracji państwowej, samorządów lokalnych i regionalnych, kręgów akademickich i sektora pozarządowego. Doświadczenia nowych państw członkowskich w tej dziedzinie mogłyby posłużyć za źródło inspiracji, zwłaszcza w odniesieniu do utworzenia krajowego konwentu w sprawie Unii Europejskiej, który odniósł sukces w Słowacji i został w 2006 r. zainicjowany także w Serbii.

Czarnogóra

48. Z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzenie demokratycznych i przejrzystych wyborów prezydenckich, zwłaszcza że były to pierwsze takie wybory od czasu ogłoszenia niepodległości przez Czarnogórę w 2006 r.

49. Z zadowoleniem przyjmuje aktywny wkład Czarnogóry w stabilizację regionu, a w szczególności jej konstruktywne podejście do nawiązania dwustronnych stosunków z sąsiednimi krajami. Bierze pod uwagę decyzję jej rządu o uznaniu niepodległości Kosowa.

50. Z zadowoleniem przyjmuje utworzenie przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w stolicy Czarnogóry Podgoricy. Jest przekonany, że działania przedstawicielstwa KE przyczynią się wydatnie do ułatwienia i nasilenia komunikacji między Komisją Europejską a Czarnogórą oraz wesprą wysiłki Czarnogóry związane z przystąpieniem do UE.

51. Wzywa do przyspieszenia reformy sądownictwa oraz wzmocnienia pozycji administracji publicznej. Popiera dalsze działania związane z reformą administracyjną i prawną. W odniesieniu do wdrażania układu o stabilizacji i stowarzyszeniu zaleca wzmocnienie potencjału administracyjnego, politycznego i prawnego.

52. Wzywa właściwe organy do zwiększenia wysiłków na rzecz zwalczania korupcji w instytucjach administracji centralnej i lokalnej oraz walkę z przestępczością zorganizowaną, ze

szczególnym uwzględnieniem przemytu narkotyków i innych towarów.

Republika Serbska

53. Z zadowoleniem przyjmuje podpisanie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Republiką Serbską a Unią Europejską. Wzywa rząd Serbii do dokładnego wypełnienia zobowiązań związanych z jego wdrażaniem.

54. Z zadowoleniem przyjmuje aresztowanie Radovana Karadžicia na terytorium Serbii i docenia wysiłki nowego rządu serbskiego w tym kierunku; Podkreśla znaczenie kontynuowania współpracy między rządem serbskim a Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla Byłej Jugosławii (ICTY).

55. Wzywa UE, by poczyniła zdecydowane działania na rzecz wzmocnienia stosunków z Serbią poprzez wprowadzenie w życie umowy przejściowej oraz rozpoczęcie procesu ratyfikacji układu o stabilizacji i stowarzyszeniu przez parlamenty państw członkowskich. Sądzi, że możliwe jest przyznanie Serbii w 2009 r. statusu kraju kandydującego.

56. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wybory prezydenckie w styczniu i lutym 2008 r. oraz wcześniejsze wybory parlamentarne i samorządowe w maju 2008 r. przebiegły w sposób demokratyczny, a jednocześnie docenia demokratyczny sposób rozwiązania kryzysu rządowego.

57. Podkreśla potrzebę skutecznej decentralizacji fiskalnej oraz popiera przyjęcie ustawy o majątku samorządów w brzmieniu zaproponowanym przez stałą konferencję miast i gmin.

58. Z zadowoleniem przyjmuje ratyfikację Europejskiej karty samorządu terytorialnego przez serbski parlament oraz jej wejście w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

59. Zaleca opracowanie strategii decentralizacji, by zapewnić przejrzystość i przewidywalność procesu decentralizacji w Serbii. Podkreśla potrzebę wzmocnienia instytucji lokalnych i proponuje poświęcenie szczególnej uwagi kwestii pełnego przestrzegania praw mniejszości narodowych i grup etnicznych.

60. Wzywa Belgrad do zaakceptowania misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie (EULEX).

Kosowo (zgodnie z rezolucją RB ONZ 1244/99)

61. Popiera dalsze działanie misji EULEX wysłanej do Kosowa przez Unię Europejską oraz z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie UE do przyjęcia znacznej odpowiedzialności za przyszły rozwój Kosowa. Z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie przeniesienia kompetencji z misji UNMIK na misję EULEX.

62. Z zadowoleniem przyjmuje wyniki konferencji dawców pomocy w sprawie Kosowa, zorganizowanej przez Komisję Europejską 11 lipca 2008 r. w Brukseli i docenia zaangażowanie UE w sprawie Kosowa i stabilności Bałkanów Zachodnich.

63. Popiera udział Kosowa w regionalnych inicjatywach, zwłaszcza związanych z perspektywą europejską dla Bałkanów Zachodnich. Zauważa, że integracja regionu Bałkanów Zachodnich z Unią Europejską nie zakończy się powodzeniem, jeśli wszystkie podmioty regionalne nie włączą się w ten proces.

64. Odnotowuje, że nowa konstytucja gwarantuje prawa poszczególnych społeczności narodowych.

65. Z zadowoleniem przyjmuje także utworzenie komitetu konsultacyjnego ds. społeczności pod patronatem prezydenta oraz wprowadzenie systemu podwójnej większości, w którym sprawy dotyczące żywotnych interesów poszczególnych społeczności muszą być zatwierdzone nie tylko większością głosów prawodawców, ale także większością głosów przedstawicieli poszczególnych społeczności. Zaleca uzgodnienie terminu wprowadzenia tego systemu w życie z przedstawicielami społeczności międzynarodowej.

66. Pożądane byłoby, aby jednostronne ogłoszenie niepodległości Kosowa nie pociągnęło za sobą powstania barier dla wymiany gospodarczej i przemieszczania się osób w obrębie krajów bałkańskich.

67. Popiera długoterminowe utrzymanie obecności społeczności międzynarodowej w Kosowie. Z uwagi na niedostateczny potencjał administracyjny kosowskich instytucji wzywa społeczność międzynarodową do wyraźnego wsparcia procesu wdrażania nowej konstytucji.

68. Wyraża ubolewanie, że administracja nie jest dostatecznie wydajna, by móc zapewnić przejrzystą służbę publiczną i zarządzanie funduszami i programami UE.

69. Zachęca mniejszości narodowe do uczestniczenia w zarządzaniu sprawami publicznymi w Kosowie w ramach wytyczonych nową konstytucją. Z żalem odnotowuje niechęć przedstawicieli społeczności serbskiej do udziału w formowaniu instytucji administracji publicznej oraz w demokratycznym procesie wyboru obieralnych przedstawicieli do kosowskich instytucji.

70. Wzywa rząd Kosowa do poszanowania różnych mniejszości etnicznych oraz o spełnienie wszelkich zobowiązań międzynarodowych w tym zakresie.

Bruksela, 27 listopada 2008 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Luc VAN DEN BRANDE
